

Meilės nuojautos. Šv. Chosemarija iki Opus Dei

Kurie įvykiai paženklino šv. Chosemarijos gyvenimą iki 1928 m.? Kaip jis atrado pašaukimą į kunigystę? Istorikas ir šv. Chosemarijos biografas Chosè Luisas Gonsalesas Gujonas (José Luis González Gullón) kalba apie pirmuosius šv. Chosemarijos kunigystės metus – esminį jo dvasinio gyvenimo etapą dar iki Opus Dei įkūrimo, bet jau paženklintą nuojautos, kad Dievas šaukia kažkam svarbaus.

2025-03-27

Prieš šimtą metų šv. Chosemarija tapo kunigu. Jam buvo dvidešimt treji. Nors jis dar buvo jaunas, daugelis įvykių paliko juo sieloje neišdildomą pėdsaką. Jis gimė 1902 m. Barbastre, Ispanijos šiaurėje. Pirmieji dešimt Chosemarijos gyvenimo metų prabėgo ramioje, džiaugsmo ir krikščioniško tikėjimo kupinoje aplinkoje. Vis tik, po to, kai jis priėmė pirmąją komuniją, namuose apsilankė mirtis. Vos per keletą mėnesių trys seserys numirė nuo skirtingų, tais laikais labai dažnų vaikų ligų. Be to, jo tėvo verslas žlugo ir šeima turėjo persikelti gyventi į kitą miestą, Logronją.

Chosemarijai atvykimas į Logronją buvo sunkus. Natūralus paaugliškas maištavimas persipynė su rūpesčiu dėl tėvų kančios. Šioje krizėje jis

suvokė, kad Dievas jį šaukia: viskas įvyko staiga. Jis pamatė keletą basųjų karmelitų einant sniegu. Pradėjo eiti dvasinio vadovavimo pas vieną karmelitą. Šis netrukus jam pasiūlė apsvarstyti, ar Chosemarija neturi pašaukimų būti karmelitu.

Galvojau tik apie meilę

Po apmąstymo laikotarpio, Chosemarija nusprendė tapti pasauliniu dieceziniu kunigu. Jis pasakė apie tai savo tėvui, o šis paklausė, ar Chosemarija pagalvojo apie savo pasirinkimo pasekmes:

– Labai sunku žemėje neturėti namų, šeimos, meilės. Ar supranti, kokio pasiaukojimo reikalaujama kunigo pašaukimas?

Chosemarija atsakė:

– Galvojau tik apie tai, apie ką tu galvojai, kai vedei – apie meilę.

Širdyje jis žinojo, kad tapti kunigu – tai tik dalis jo pašaukimo. Buvo kažkas daugiau, ko jis nesuprato ir tuomet tebebuvo neaišku. Vėliau jis sakys, kad nuo 1918–ųjų ir 1928–ųjų jis išgyveno nuojautas, kad Dievas jo prašo kažko, ko jis dar nepajėgė suprastė.

Dvejus metus praleido Logronjo seminarijoje. Tuo laikotarpiu gimė jo jaunesysis brolis, Santjagas.

Chosemarijai šis įvykis buvo lyg švelnus Dievo prisilietimas: jis meldėsi, kad jo tėvai susilauktų kito sūnaus, kad jo paties atsiskyrimas būtų mažiau skausmingas, kai teks palikti šeimos namus.

Gražu lyg įsimylėti

Nuo 1920–ųjų iki 1925–ųjų jis gyveno Saragosos seminarijoje. Jo ugdymas buvo įprastas tam laikotarpiui, pagrįstas pagarba normoms, dorybių ugdymu bei dvasiniu ugdymu pagal

krikščioniško gyvenimo praktikas bei teologijos studijas. 1921 m. jis patyrė pašaukimo krizę: seminarijos rektorius jam pasiūlė apsvarstyti galimybę nebesiekti kunigystės, kadangi buvo gavęs neigiamą kito seminaristo, atsakingo už savo bendramokšlių elgesio įvertinimą, pranešimą. Po kurio laiko maldoje bei su dvasinio palydėjimo pagalba Chosemarija pajuto sutvirtėjęs pašaukime, o rektorius paragino jį tęsti seminariją.

1923 m. Chosemarija baigė teologijos studijas ir pradėjo mokytis teisės. Jis svarstė, kad galėtų tapti nuolatinio kanonų arba romėnų teisės dėstytoju – tokias akademinės pareigas kartais eidavo ir kunigai.

Tais metais jo dvasinis gyvenimas sustiprėjo. Maldoje juto, kaip plečiasi jo širdis. Tvirtino, kad „ši patirtis yra graži lyg įsimylėjimas“. Meilės nuojautos stiprino ne tiek mintis apie

būsimą institucijos steigimą, kiek artimą asmeninį santykį su Jėzumi Kristumi:

— Pradėjau nujausti Meilę, suvokti, kad širdis manęs prašė kažko didelio, kas būtų meilė.

Tam, kad sustiprintų savo malda, kasdien prašydavo Šventosios Marijos užtarimo Pilaro Dievo Motinos bazilikoje.

Kunigystės šventimai

1924 m. birželio 14 d. kartu su kitais bendramoksliais jis priėmė subdiakono šventimus. Praleido vasarą namuose su savo tėvais Logronjuje ir sugrįžo į seminariją spalį. Kiek vėliau, lapkričio 27–ąją, jo tėvas mirė nuo hemoragijos.

Chosemarija buvo labai sukrėstas savo tėvo mirties ir svarstė galimybę nebesiekti kunigystės, kad prisidėtų prie šeimos išlaikymo. Vis dėlto, jis

nusprendė pasitikėti Dievu ir toliau eiti savo keliu. Gruodžio 20–ąją jis buvo išventintas diakonu.

Jau po Kalėdų jo motina, sesuo bei brolis persikėlė į mažą butą Saragosoje. Kovo 28–ąją vyskupas Migelis de los Santos Diasas Gomara (Miguel de los Santos Díaz Gómara) suteikė jam kunigystės šventimus. Po dviejų dienų Chosemarija Eskriva aukojo savo pirmąsias mišias Pilaro Dievo Motinos Šventojoje koplyčioje lydintas savo motinos, sesers, brolio ir keleto giminaičių. Paaukojo mišias už savo tėvą.

Po trumpo laikotarpio Pedriggeros kaimelyje pavaduojant susirgusį kunigą, kitus dvejus metus Chosemarija praleido Saragosoje, kur tarnavo kaip kapelionas vienoje jėzuitų bažnyčioje. Kai turėjo laiko, patarnaudavo sunkumų patiriantiems žmonėms neturtingame Kasablankos rajone

Saragosos priemiesčiuose. 1927 m. kovą jis baigė teisės studijas ir persikėlė į Madridą su savo šeima, kad tęstų doktorantūrą.

Ispanijos sostinėje jis sulauks atsakymo į tuos dešimt pasirengimo metų. 1928 m. spalio 2 d., per dvasines rekolekcijas, jis suprato, kad Dievas šaukia jį priminti pasauliui, kad pasauliečiai ir pasauliniai kunigai yra pašaukti į šventumą.

Tą dieną gimė *Opus Dei*.

José Luis González Gullón

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/meiles-nuojautos-sv-
chosemarija-iki-opus-dei/](https://opusdei.org/lt-lt/article/meiles-nuojautos-sv-chosemarija-iki-opus-dei/) (2025-04-28)